

Baba Yarım Sevgili Hafız

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 08 Ağustos 2022

Düşlerin saklı tut, hafız bazense tekerinde dünyanın kırıklarımı vidalarla iyileştir.

Düşkün kollarında ömrün...

Ah, içine düşülesi son aşkımış benimki:

Hiçliğin mertebesine konan Anka'yım ben belki de arazi dünün afaki çehrelerde saklı kısık gülüşlerin çatlamaş damarlarına akarım ben Allah diye diye.

Hiçliğim kıskandırır haşmetli varlıkları.

El bebek gül bebek büyüdüm ben asla da bilmedim yokluğu gel gör ki ruhumdaki delikler ve aldığım darbeler sonrası üstüne üstük yaşadığım onca arbede ve işte kılkuyruk bir sözcükten üredi sessizliğim.

Çocuktum, ufacıktım ama boyumdan büyüktü benim hayallerim ve öylesine baş koydum ki sevgiye.

Çatal dilli iblis ne ki, hafız...

Ben nice iblis tanıdım iki ayaklı seni cehenneme postalama amacı ile peşine düşen.

Peşine düşülesi bir sözcük ya da sıradan bir cisim değilim bir o kadar sıradan bir insan da değilim.

Sıra dışıdır benim minvalim.

Sıra dışıdır benim hayallerim ve masallarım.

Masa başında oturmayı sevmediğimi anladığımda kaç yüz CV bırakmıştım onca insan kaynakları çekmecesine.

Hep sevdim hep ama.

Öğrencilikti bana en çok yaraşan sonra da tepindiğim o çamurlu okul yollarında rüştünü ispatlamış bir öğretmendim ben.

Dilemması sözcüklerin kurada çıkmadı kalem bana.

Kolay kolay da düşürmem elimden dilimden de düşürmem sevgiyi ve günümüzde yerlerde sürünen sevgi ve ilişki başlığında gözlemediğim nice yoldan çıkmış insan.

Ruhum bakirdir yüreğimse hınca hınç.

Efkârdır benim ana menüm ara sıcaktır özlem ve kaynar çorbayı boca ederim ben içime.

İçmediğim kadar acı içiyorum hele ki yazmadığımda ruhum benden soyutlanıyor ve yürek çarpıntılarımı yazarak dindiriyorum.

Tansiyonu düşmeyen bir yolculuk benimki köklediğim sözcükler ve her gaza bastığımda.

Yüreğin hutbesi en sevdiğim veda hutbesi en çok da kendimden çekip gitmek istediğim her ayrılık vakti benliğimle.

Cıvı cıvı kuş sesleri ve işte hayatla aramdaki o devasa aparat.

Bir ön yargı insanların nasiplendiği.

Bir ön söz getirmek ise benim işim.

Hicreti bu yolculuğun bazen hicapla doluğum.

Nüktedan emareleri var sözcüklerin kümeleşen bazense bana gözdağı verip tek sözcüğün semtime uğramadığını.

Çaçaron gölgelerden ise asla haz etmedim:

Ne o öyle?

İşi gücü bırak dal gıybet sofrasına.

Aç gezdiğim çok zamanlar oldu benim o yüzden dayanıklıyım ben aç kalmaya asla da ruhumu aç bırakmadığım gibi beynimi de bilgiyle ve düşünce ile doyururum illa ki.

Ünlüdür beynime verdiğim komutlar, nefsimle işim de olmadı ta çocuklukta bunu yenmeyi başardım ve evet ben akla zararım.

Haşmetli bir sağanak az evvel maruz kaldığım derken gök kuşağı çıktı ve evren aydınlandı gel gör ki gecenin körü benimse korumdur sözcükler ve gönül ateşi ile dünyayı ve evreni aydınlatmaktan kolay ne var?

Bir o kadar karamsarlığım ve kötümserliğim ile şom ağızlı addedilen kimliğim duyumsadığım ne varsa bir adım sonrası da gökten zembille iniyor.

Düşlerim düşüncelerim düşkünlüğüm sevgiye.

Kibledeki devasa ateş ise asla sönmedi benim yüreğin ferri de bu yüzden hüznün neferi olmak asla zoruma gitmiyor.

Delişmen yüreğim bazen coşku bazense alaya alındığım ve nicedir içime atıyorum nicedir sineye çekiyorum nicedir havale ediyorum Rabbime elbette sadece annemin hatırı için.

Sevgili hafız...

Baba yarım.

Sevgili hafız...

Anne yarım.

Sevgili hafız...

İçerlediğim ve içtiğim kadar iç bükey bir ayna olduğumu da söyleyebilirim ve yüreğim iken sırlarla dolu çok da sevmem aynaya bakmayı çünkü içimdir benim ilgi alanım ve devasa bir ayna tutarım içime elbet insan olmanın verdiği itibar ile de gerektiğinde bakarım boy aynasına ama kendimi asla büyük görmeme vesile olmaz o ayna ki aklımdan dahi geçmez boy aynasında gördüğüm o küçük çocuktur beni ayakta tutan ve hayata bağlayan.

Hafız...

Hafızladığım yüzlerce belki binlerce kitap yüreğimin külliyesinde saklıdır bilgiler ve duygular.

Ritmik bir sesi var bilginin bir de sevmenin.

Ritim bozukluğu olan bir kalp bile yeniden canlanır ve tüm tıkalı damarları açılır ne zamanki insan umuda ve sevgiye dokunsa.

İkbalim.

İbarem.

Bir de sunduğum itiraz dilekçem.

Beni mazur gör, hafız ki sensin güvendiğim ve de tek çekincem yokken sana dair çünkü insan olmanın güncellenmiş versiyonusun sen.

Sürçü lisan etmiş olmamla belki de kayıt dışı tutmalıyım kimi duygumu ama yazarak sonu gelmeyen bir yolculuktan da muaf tutamıyorum kendimi.

Bir hatam varsa af ola.

İnançtan doğan umut sevgiye dair bir yolculuk ve tutku benimki.

Lal satırlarda doğan bir cümle büyüyen güncem ve yüreğim ve tutkulu yüreğimle tutuklu geçirdiğim yılların hesabını soruyorum ben cihandan: hem seve seve hem yaza yaza.